خبر

درصورت تأیید شورای نگهبان

رئیس‌جمهور وزارتخانه‌شدن سازمان میراث را ابلاغ می‌کند

● مدیرکل حقوقی سازمان میراث فرهنگی اعلام کرد: با اصلاح دو ایراد شورای نگهبان به طرح وزارتخانه‌شدن سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، این طرح بار دیگر برای بررسی به شورای نگهبان فرستاده می‌شود تا در صورت تأیید، از سوی رئیس‌جمهور ابلاغ شود.

ابراهیم شقاقی در گفت‌وگو با ایسنا دو ایراد مطرح‌شده از سوی شورای نگهبان بعد از تأیید مجلس در مرداد امسال را تحمیل‌نشدن «بار مالی به دولت» و «افزایش‌نداشتن تعداد پرسنل» به این سازمان دانست و گفت: بر اساس راهکار ارائه‌شده از سوی مجلس به شورای نگهبان، اعتبارات این تبدیل از همان محل اعتبارات سازمان میراث فرهنگی هزینه می‌شود و هیچ بار مالی جدیدی به دولت تحمیل نمی‌شود. بودجه جدیدی نیز به‌عنوان وزارتخانه‌شدن تصویب نمی‌شود. درواقع ساختارها از همان محل بودجه‌ها تعریف می‌شوند.

به گفته او، درحال‌حاضر نیز به صورت موقت اداره کل حقوقی زیر نظر معاونت سرمایه‌گذاری قرار گرفته و امور مجلس به معاونت توسعه و مدیریت سپرده شده است تا در صورت تصویب وزارتخانه‌شدن سازمان میراث فرهنگی، ساختار نهایی و درستی تهیه شود.

او با تأکید بر اینکه درحال‌حاضر دو ایراد مطرح‌شده از سوی شورای نگهبان برطرف شده است، ادامه داد: اکنون اگر شورای نگهبان این اصلاحات را تأیید و قبول کند که این اتفاق بیفتد، بحث وزارتخانه را دنبال می‌کنیم.

مدیرکل حقوقی سازمان میراث فرهنگی همچنین درباره ساختار وزارتخانه‌شدن این سازمان توضیح داد: اصلاحات اساسنامه وزارتخانه‌شدن سازمان نیز در کمیسیون‌های مختلف در سازمان میراث فرهنگی و مجلس با حضور نمایندگان سازمان در دست بررسی است، اما هنوز نهایی نشده است.

به گفته شقاقی، کار اصلاح اساسنامه تا حدود سه ماه دیگر و تا پایان سال طول می‌کشد؛ چون باید ساختار تشکیلاتی و اداری در این زمینه درست شود. در جلسه علنی صبح چهارشنبه هفتم آذر، طرح تشکیل وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری به منظور تأمین نظر شورای نگهبان بررسی و اصلاح شد. ماده‌واحده این طرح با ۱۵۹ رأی موافق، ۲۲ رأی مخالف و هشت رأی ممتنع از مجموع ۲۱۴ نماینده حاضر، به تصویب رسید.

در ماده‌واحده اصلاحی آمده است: از تاریخ تصویب این قانون، سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری با تمامی اختیارات و وظایفی که به موجب قوانین و مقررات با رعایت بند (د) ماده (۲۹) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۸/۷ با اصلاحات و الحاقات بعدی و بند (الف) ماده (۲۸) قانون برنامه پنج‌ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۶/۸/۷ و بدون توسعه تشکیلات و افزایش نیروی انسانی به وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی تبدیل می‌شود.

همچنین هزینه ناشی از تغییر عنوان دستگاه از محل صرفه‌جویی در هزینه‌های جاری وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی تأمین می‌شود.

درباره دیده‌بان آزار که روایت‌های زنان از آزار خیابانی را منتشر می‌کند

وقتی زنی آزار می‌بیند تماشاچی نباشید

شهرزاد همتی

«تو سرگرم می‌شوی، من آزار می‌بینم»؛ این یکی از معروف‌ترین جملاتی است که روی پوسترهای نارنجی‌شان به ثبت رسیده؛ پوسترهای ساده و بدون هیچ رنگ‌ولعاب اضافه که حالا در تعدادی از شهرها مثل تهران مردم کوچه و خیابان به دیدنشان روی درودیوار مغازه‌ها و حتی شیشه تاکسی‌ها عادت کرده‌اند. گروه دیده‌بان آزار، هم از لحاظ سن‌وسال اعضا و هم از لحاظ پاگرفتن، هرچند یکی از جوان‌ترین گروه‌های مدنی و مستقلی است که در ایران شروع به فعالیت کرده، اما ایده آنها برای مبارزه با آزار خیابانی، ایده پخته‌ای بود که توانست بخشی از بدنه جامعه ایرانی را با آنها همراه کند. آنها پوسترهایشان را که با پول‌هایی که روی هم گذاشته‌اند منتشر می‌کنند و از صفر تا صد طراحی پوسترها و سایت خود را به فعالان داوطلب سپرده‌اند، محور کاری‌شان گفت‌وگوی رودررو با مردم درخصوص آزار خیابانی است. آنها مانند یک ویزیتور حرفه‌ای در کوچه و خیابان و مغازه‌ها حاضر می‌شوند و با زن و مرد و پیر و جوان درباره متلک‌گفتن و آزار خیابانی و دست‌درازی به زنان در معابر صحبت می‌کنند. با مردان جوان درباره متلک‌پرانی صحبت می‌کنند و از آنها می‌خواهند پوسترهایشان را روی درودیوار بچسبانند. آنها می‌گویند صحبت با مردم درباره آزار خیابانی نقطه عطف کاری است که انجام می‌دهند. فعالیت اعضای دیده‌بان آزار از مردادماه سال ۹۶ آغاز شد و این دغدغه برایشان شکل گرفت که درباره آزار در فضای عمومی کار کنند و در این زمینه مطالعات و پژوهش‌های فراوانی را انجام دادند و به کارهایی که در کشورهای دیگر در این زمینه انجام شده رجوع کردند، تا اینکه یک مجموعه پوستری با بک‌گراند زرد در آستانه هشتم مارس به یک طراح داوطلب سفارش شد و این پوسترها در شبکه‌های مجازی چرخید و با استقبال زیادی مواجه شد، به‌طوری‌که شورای شهر آن را به دیوار ساختمان شورای شهر نصب کرد یا معاونت حمل‌ونقل مترو در ایستگاه‌های مترو از آنها استفاده کرد. در مطالعات مختلفی که از سوی اعضای دیده‌بان آزار انجام شد، آنها تصمیم گرفتند سایتی را طراحی کنند که مبتنی‌بر نقطه جغرافیایی آزاری که رخ می‌دهد ثبت شود. سایت به یک فرد داوطلب سفارش داده شد تا در کنار این ثبت آزار با نقطه جغرافیایی بتوانند به تولید محتوا در حوزه آزار خیابانی بپردازند و این برای اولین‌بار در ایران اتفاق افتاد. هرچند فعالان حقوق زنان به صورت مستمر در حوزه آزار فعالیت کرده‌اند، اما هیچ‌وقت، به طور خاص روی بحث آزار در فضای عمومی کار نکرده بودند. حالا آنها سایتی دارند با نشانی https://harasswatch.com/ که روایت‌های آزار و مقاله‌های آموزشی را روی آن منتشر می‌کنند و در کانال تلگرامی و اینستاگرامی خود درباره آزار با مردم حرف می‌زنند.

ثبت نقطه جغرافیایی آزار

نگین باقری، دبیر پژوهشی دیده‌بان آزار و کارشناس ارشد جامعه‌شناسی، درباره نحوه فعالیت این گروه به «شرق» می‌گوید: از زمانی که سایت آغاز به کار کرد، مردم همدلی بیشتری نشان دادند، طوری که ما شاهد این هستیم که هر هفته افراد بدون چشمداشتی پوسترها را در سطح شهر بین تاکسی‌ها و مغازه‌دارها پخش می‌کنند. طریقه کار نیز به این صورت است که آنها این پوسترها را آماده و از صندلی تاکسی‌ها آویزان می‌کنند یا اینکه با مغازه‌دارها حرف می‌زنند و با اجازه آنها به شیشه و دیوار مغازه می‌چسبانند. این با بازخورد عالی و همدلی این افراد روبه‌رو شده، به‌خصوص در غیبت رسانه‌ها و جای خالی نهادهای آموزشی که به موضوع آزار بپردازند، این راننده‌ها و مغازه‌داران به سفیران و مبلغان مقابله با آزار تبدیل شده‌اند. درحالی‌که ما سال‌ها می‌دیدیم بیلبوردهای شهری انرژی زیادی برای سرزنش زنان و مقصرانگاری آزاردیده می‌گذارند، ولی کار دیده‌بان آزار درواقع نوعی بازپس‌گیری خیابان‌ها به نفع زنانی است که همواره با مکانیسم آزار از شهر طرد یا به محیط‌های ایزوله‌ای مثل پارک بانوان یا اماکن عمومی تک‌جنسیتی پس زده شده‌اند.

یکی از کارهایی که در سایت دیده‌بان آزار انجام می‌شود، ثبت نقطه جغرافیایی این آزار است. باقری درباره فایده ثبت جغرافیایی مکان آزار تصریح می‌کند: ثبت آزار، افراد را نسبت به آزار در فضای عمومی حساس می‌کند تا افراد وقتی شاهد آزار فرد دیگری هستند سکوت نکرده و مداخله کنند. آزاردیده یک نفر و آزارگر یک نفر است، اما شاهدها و ناظران آزار افراد بیشتری هستند که سکوت آنها حاشیه امنی برای آزارگر درست می‌کند. از سوی دیگر ثبت آزار تلاشی برای به‌مشارکت‌گرفتن زنان است. زنان با ثبت آزارهای هرروزه متوجه گستردگی این موضوع می‌شوند و در اولین قدم برای شکستن سکوت روایت خودشان را در سایت شرح می‌دهند و این بیان عمومی، پدیده آزار را از یک تجربه شخصی خارج می‌کند. آزاری که روایت بشود، دیگر یک رنج شخصی نیست. اصلا آزار خیابانی یا آزار در فضای عمومی وارد دایره واژگان افراد می‌شود و زنان می‌توانند روی تجربه هرروزه خودشان اسمی بگذارند؛ یعنی تجربه‌ای که تا قبل از آن برایشان چیزی شرمگین بوده، به یک مسئله اجتماعی تبدیل می‌شود و افراد به مرور به مداخله‌گرهایی تبدیل می‌شوند که نه نسبت به آزار خودشان و نه دیگران خاموش نمی‌مانند. همچنین ثبت موقعیت‌های آزار به داوطلب‌ها این امکان را می‌دهد تا در نقاطی که تعداد آزار بالا باشد فعالیت‌های خودشان را بیشتر کنند.

این فعال حوزه زنان تأکید می‌کند: درعین‌حال دیده‌بان آزار فعالیت علمی را هم نادیده نگرفته. از شروع فعالیت سایت، اعضای دیده‌بان در قالب کارگروه‌های پژوهشی تلاش کردند برای غنی‌کردن ادبیات نظری حوزه آزار خیابانی هم قدمی بردارند.

درحال‌حاضر بعضی از اعضا یک فعالیت پژوهشی را درباره آزار زنان روزنامه‌نگار شروع کردند و به بررسی این می‌پردازند که منابع خبری چطور با استفاده از قدرت خود به آزار زنان خبرنگار می‌پردازند و از سوی دیگر آزار در فضای رسانه و همکاران چه کیفیتی دارد. از سوی دیگر پژوهشی درباره آزار جنسی آنلاین در حال انجام است که به بررسی اشکال آزار جنسی زنان در فضای مجازی می‌پردازد. یک کارگروه بسیار مهم ما بر آزار در دانشگاه متمرکز است. ما در ایران هیچ پژوهش ثبت‌شده‌ای درباره آزار در دانشگاه نداریم. در نتیجه هیچ شناختی از مشخصات و ابعاد این آزار وجود ندارد. آزار در دانشگاه قطعا با کوچه و خیابان تفاوت‌هایی دارد.

کمپینی برای آگاهی شهروندان

همچنین غزاله شعاعی، از اعضای دیده‌بان آزار و کارشناس ارشد حقوق عمومی نیز درباره فعالیت خود در دیده‌بان آزار می‌گوید: یکی از موضوعاتی که دیده‌بان آزار روی آن تمرکز کرده، مطالعه قوانین دیگر کشورهای دنیا در زمینه آزار جنسی است؛ برای مثال کشوری مانند بلژیک با وجود آنکه رشد و بسط قوانینش در قلمرو اروپا ظهور پیدا کرده اما نکته جالبی که درباره‌اش وجود دارد این است که فقط یک دهه از توجه قانون‌گذارانش به موضوع آزارهای خیابانی می‌گذرد که البته همین نقطه آغاز توجه قانون‌گذار هم از نطفه گفت‌وگوهای شهروندان و تأیید و حمایت از اعتراض به چنین آزارهایی در فضاهای عمومی شکل گرفت؛ اما همان‌طورکه پیش‌بینی می‌شد، خیابان‌های بلژیک هم به صرف قوانین مجازات‌کننده برای آزارگران، امن نشد. چالش‌هایی که در هنگام تصویب قانون و بعد از آن در انتظار بلژیک بود، از جنس همان چالش‌هایی بود که نه فقط در اروپا بلکه در اقلیم‌های جغرافیایی و فرهنگی متفاوت‌تر هم بروز پیدا کرده بود.

او تأکید می‌کند: موانعی مانند ابهام در مصادیق آزارهای خیابان در تعریفی که قانون از آن کرده بود باعث می‌شد در عمل بسیاری از رفتارهای آزاردهنده از شمول مجازات خارج شوند و همچنین مهم‌ترین دغدغه شهروندان این بود که آزاردیده برای تقدیم چنین شکایاتی به دادگاه به مدارک و سندی برای اثبات ادعایش نیاز دارد که در عمل در بسیاری از این موقعیت‌ها نه شاهدی بر وقوع این رفتارها وجود دارد نه امکاناتی که آن سوءفتار را ثبت کند. البته اثر این نارضایتی‌ها در اجرای قانون مثبت بود، چراکه به شکل‌گیری ایده‌های جدید در رفع خلأهای قانون انجامید. کمپینی در آگاهی‌دادن بیشتر به شهروندان در این حوزه شکل گرفت یا اینکه به پیشنهاد یکی از معاونان وزیر فرصت‌های برابر، اپلیکیشنی برای گوشی‌های تلفن ساخته شد که با آن ارتباط شهروند در مواقع رویایی با آزارهای خیابانی به‌طور مستقیم با نزدیک‌ترین مأمور انتظامی منطقه برقرار می‌شود و می‌توان با ثبت در لحظه هر آزار با آن برنامه هم پلیس را باخبر کرد و هم اینکه از همین ثبت آزار به‌عنوان یک سند برای شکایت از آزاردیده استفاده کرد. ما در بیشتر مطالعات تطبیقی در کشورهای دیگر با چالش‌های مشترکی مواجه می‌شویم که منحصر به فرهنگ و جامعه مشخصی نیست. برای همین فکر می‌کنم که نگاه دقیق به راه‌های رفته و الگوهای موفق در کشورهای دیگر در رفع خلأهای قانونی یا اجرائی‌شان به ما کمک فراوانی می‌کند تا از این الگوها به نحو مقتضی با شرایط جامعه خودمان استفاده کنیم؛ برای مثال کشوری مانند بلژیک با وجود آنکه رشد و بسط قوانینش در قلمرو اروپا ظهور پیدا کرده، اما نکته‌ای که درباره‌اش جالب است این است که فقط یک دهه از توجه قانون‌گذارانش به موضوع آزارهای خیابانی می‌گذرد که البته همین نقطه آغاز توجه قانون‌گذار به گفت‌وگوهای شهروندان و تأیید و حمایت از اعتراض به چنین آزارهایی در فضاهای عمومی شد.

مطابق نص صریح ماده ۶۱۹ قانون مجازات اسلامی هرکس در اماکن عمومی یا معابر متعرض یا مزاحم اطفال یا زنان بشود یا با الفاظ و حرکات مخالف شئون و حیثیت به آنان توهین نماید، به حبس از دو تا شش ماه و تا ۷۴ ضربه شلاق محکوم خواهد شد.

«دیده‌بان» آزار تلاشی است برای اینکه به‌جای جرم‌انگاری و تهدید افراد به زندان، با فرهنگ‌سازی شرایط درک متقابل میان زنان و مردان را در جامعه افزایش دهد و همچنین تأکید کند رفتاری که به‌عنوان متلک‌پرانی و دست‌درازی در خیابان علیه زنان انجام می‌شود، جرمی است که در قانون برایش مجازات تعیین شده است.

حقوق حیوانات

پوست هر جانداری بر تن خودش زیباست

سپهر سلیمی

● در روزهای گذشته پوشیدن لباسی با پوشش خز توسط یکی از بازیگران خبرساز شد و با اعتراضات طرفداران محیط زیست همراه بود. شوربختانه بی‌اطلاعی از پشت پرده این صنعت و عدم توجه و تعهد به حقوق حیوانات زمینه را برای رشد این محصولات در کشور فراهم کرده است. صنعت خز نه‌تنها حیوان‌ستیزانه است بلکه یکی از بدترین صنایع در زمینه گسترش عناصر سمی در جهان است.

پوست هر جانداری بر تن خودش زیباست. این فراگیرترین شعار مخالفان استفاده از خز و پوست حیوانات در سراسر جهان است. در ادامه به برخی از مهم‌ترین ایرادات مرتبط با این تجارت طبیعت‌ستیزانه اشاره شده است: یکی از روش‌های کشتن حیوانات استفاده از ابزار الکترونیکی از طریق مقعد است. این روش برای حفظ کیفیت خز استفاده می‌شود. ۸۵ درصد از حیواناتی که برای صنعت خز مورد استفاده قرار می‌گیرند، در مزارع پرورش این حیوانات در قفس‌های تنگ رشد پیدا کرده‌اند و پس از آن به وسیله کتک و رفتارهای خشن از قفس خارج می‌شوند و گاه زنده زنده پوست کنده می‌شوند. چین بزرگ‌ترین تولیدکننده خز در جهان است که سالانه میلیاردها دلار از این محصول را به ایالات متحده ارسال می‌کند. در چین هیچ‌گونه قانونی برای شکنجه و آزار حیوانات مزرعه‌ای وجود ندارد. بیش از نیمی از خز مورد استفاده در آمریکا از چین وارد می‌شود. سالانه یک میلیارد خرگوش برای استفاده پوستشان در صنعت خز یا تولید صنایع‌دستی کشته می‌شوند. همچنین بیش از صد میلیون حیوان دیگر شامل چینچیلا، روباه، راکون، مینک، خرس، سگ و گربه در این تجارت کثیف کشته می‌شوند. حیوانات مورد استفاده در صنعت خز که در طبیعت توسط تله‌ها به دام می‌افتند، اغلب مرگ دردناکی دارند و اغلب بر اثر خون‌ریزی، شوک یا تشنگی می‌میرند. برای تولید یک کت گاهی از ۲۰۰ چینچیلا (نوعی جونده شبیه سنجاب) استفاده می‌شود. با اینکه پرورش آن در برخی کشورهای اروپایی ممنوع است اما گمان می‌رود ۸۰ هزار از این حیوانات در سراسر اروپا برای تولید لباس خز پرورش می‌یابد. استفاده از پوست سگ و گربه برای صنعت خز در کشور چین در حال گسترش است. با وجود بی‌کیفیت‌بودن این محصولات ولی بازار خیلی خوبی برای صادرات ایجاد کرده است.

صنعت خز از صنایع مخرب محیط زیست به شمار می‌رود. هزاران تن زباله‌های شیمیایی از مدفوع حیوانات مورد استفاده در این صنعت تولید می‌شود. برای نمونه تولید پوست مینک در آمریکا سالانه باعث ورود هزار تن فسفر به رودخانه‌ها و منابع آبی می‌شود. برای تثبیت پوست‌ها از مواد شیمیایی استفاده می‌شود. روند رو به رشد این صنعت نگران‌کننده است به شکلی که بانک جهانی هشدار داده که این صنعت یکی از پنج صنعت اصلی عامل آلودگی مواد سمی در جهان است. یک پژوهش نشان داده خز طبیعی گاه تا ۱۰ برابر بیشتر از خز مصنوعی یا دیگر محصولات مشابه با منشأ غیرحیوانی می‌تواند باعث آلودگی محیط زیست شود.

درحال‌حاضر ۳۰۰ برند تولید لباس در سطح جهان وجود دارند که از خز استفاده نمی‌کنند و بر اثر فشار حامیان حقوق حیوانات هرساله برندهای مشهور جدیدی به این فهرست اضافه می‌شوند. همچنین سلبریتی‌های زیادی از سراسر جهان انزجار خود را از پوشیدن محصولات تولیدشده از پوست حیوانات اعلام کرده‌اند.

جدول ۳۲۶۲ ■ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- حرکت و جنبش- نوعی سس غلیظ- پرستاری از مریض ۲- فیلم‌ساز مطرح سینمای ژاپن و خالق داستان توکیو- حرف فاصله ۳- باز شکاری مناطق سردسیر- شهر پاشنه‌ای ایتالیا- طریقه و روش ۴- حرف ربط- از برادران حضرت یوسف(ع)- بااستعداد ۵- ژرف- امپراتوری آلمان- برنج پخته نرم ۶- معدن- اهل نفاق- گرفتار ۷- خاک- فرشته جان‌ستان- اصل هرچیز ۸- محل تقاطع دو دیوار- اسب چاپار- استانی در شمال عراق ۹- چاشنی غذایی- زبانی از خانواده هندواروپایی- نشان تجاری کالا ۱۰- نام سابق کاشمر- نقطه‌های ریز عکس- واضح و قابل شنیدن ۱۱- بازی و سرگرمی- قرض- ترس ۱۲- آشکار و نمایان- اهل کوفه- درخت انگور ۱۳- شعبه‌ای از نژاد سفید- مایع نشاسته- دستبند زنانه ۱۴- صدای پنچری- از جاذبه‌های گردشگری و نقاط دیدنی دامغان ۱۵- بافته‌شده- تاکنون- کبوتر دشتی.

عمودی:

۱- خط‌کش مهندسی- گل زینتی گرمسیری- نرمی و نازکی ۲- گاهی زیر نیم‌کاسه است!- زینت‌داده‌شده- ریسمان ۳- شهری در آلمان- میوه‌ای با خاصیت طبی شبیه سنجد- سفیدپوست ۴- نویسنده تازه‌کار- ترکیب آبی و قرمز- عبادت‌کننده ۵- روزنامه‌ها- اصطلاحی در فوتبال- راه شاعرانه ۶- چه کسی- اتفاق‌افتادن- پیوند زناشویی ۷- منبع مهم انرژی برای انسان- ماده اولیه چسب و رنگ- قیل و قال ۸- صدا- صداقت عامیانه- فلز قرآنی ۹- شهری در ایتالیا- کارها- کرم‌خورده ۱۰- نوعی دیسک فشرده- تکیه‌کلام درویش- حرص و طمع ۱۱- پایان‌نامه- از ماه‌های رومی- ماده مخدر تریاک ۱۲- از پیامبران الهی- نوعی فرش بدون پرز- دست‌ها ۱۳- ابزار اضافه قابل‌تعویض- کال- سوره سی‌ام قرآن ۱۴- جامه صاف‌کن- تخته‌های ضخیم زیر ریل- مثل ماه ۱۵- زن ساکن صومعه- بندری در جنوب‌شرقی چین- زمینه.

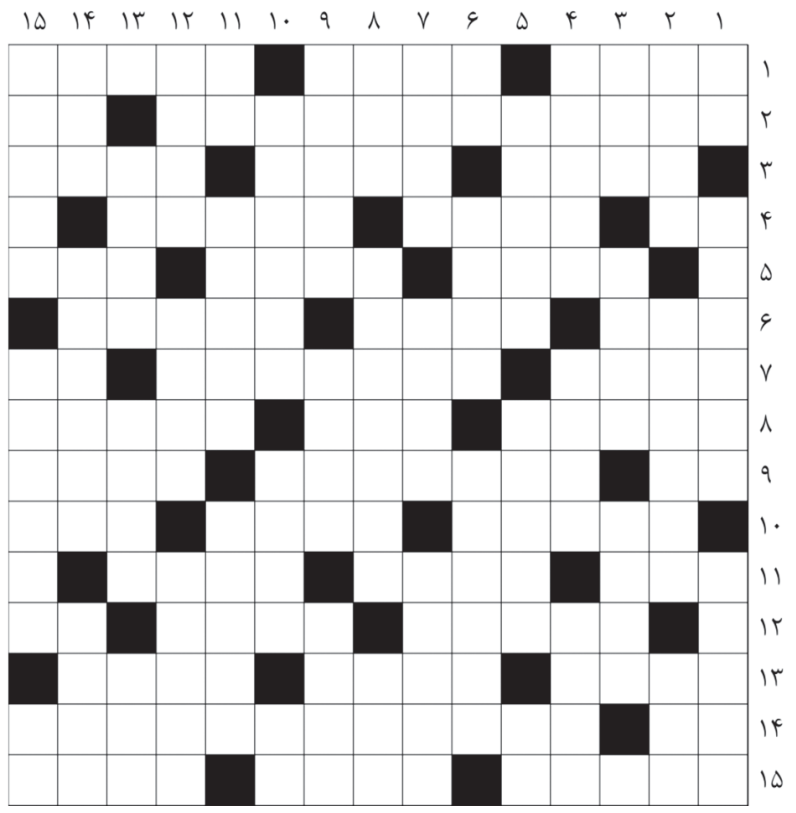

حل سودوکو سخت

۹	۵	۸	۶	۲	۱	۳	۴	۷
۶	۷	۱	۴	۳	۹	۵	۸	۲
۲	۴	۳	۵	۸	۷	۶	۹	۱
۸	۲	۵	۹	۱	۶	۷	۳	۴
۱	۳	۹	۷	۴	۸	۲	۵	۶
۴	۶	۷	۳	۵	۲	۹	۱	۸
۷	۱	۶	۸	۹	۳	۴	۲	۵
۵	۹	۲	۱	۶	۴	۸	۷	۳
۳	۸	۴	۲	۷	۵	۱	۶	۹

حل سودوکو ۲۲۵۷

۸	۹	۷	۲	۱	۴	۳	۶	۵
۳	۱	۲	۵	۶	۷	۹	۸	۴
۶	۴	۵	۹	۸	۳	۲	۱	۷
۴	۷	۳	۶	۲	۹	۸	۵	۱
۵	۶	۹	۱	۳	۸	۴	۷	۲
۲	۸	۱	۷	۴	۵	۶	۳	۹
۱	۲	۸	۴	۵	۶	۷	۹	۳
۹	۳	۴	۸	۷	۱	۵	۲	۶
۷	۵	۶	۳	۹	۲	۱	۴	۸

جدول ۳۲۶۱

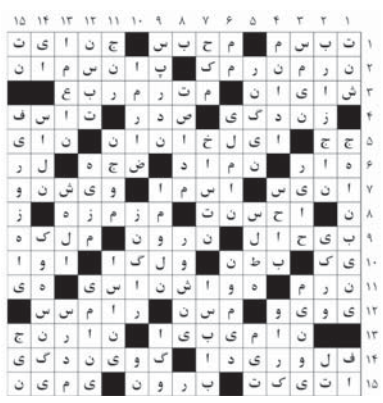

سودوکو سخت ۲۲۵۸

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

			۴	۲		۹		
۳			۹	۸	۶		۷	
۴		۹				۳		
		۴	۶	۷				
۹								۲
				۱	۲	۶		
		۲				۵		۳
	۵		۲	۹	۴			۱
		۸		۳	۵			

سودوکو ساده ۲۲۵۸

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۳					۵		۱	۹
		۱	۴	۷	۳			
	۵			۱				
			۱				۷	۶
۱			۵	۸	۶			۴
۵	۳				۷			
				۵			۶	
			۳	۹	۴	۱		
۹	۷		۶					۵